

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

1.1 Användningsområde

I den österrikiska civilprocesslagen finns ett förenklat förfarande för betalningsförelägganden (*Mahnverfahren*), som har visat sig fungera väl i praktiken. De flesta betalningsförelägganden handläggs i Österrike elektroniskt med hjälp av kommunikationssystemet *elektronischer Rechtsverkehr*, vilket förkortar och förenklar förfarandet avsevärt.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Tillämpningsområdet för betalningsförelägganden begränsas till betalningskrav. Vissa betalningskrav som handläggs enligt bestämmelserna om frivillig rättsvård (*Außerstreitverfahren*) omfattas dock inte av förfarandet för betalningsföreläggande. Betalningsföreläggandet är inte förenligt med den princip som gäller för sådana ärenden, där domstolen på eget initiativ och utan att parterna ansöker om det ska klarlägga alla omständigheter av betydelse för ärendets avgörande. Inte heller socialrättsliga ärenden eller mål som rör checkar och växlar kan handläggas enligt förfarandet för betalningsföreläggande, eftersom särskilda förfaranden gäller för sådana fall.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Taket för betalningsförelägganden uppgår sedan den 1 juli 2009 till 75 000 euro. Krav som överstiger denna summa ska tas upp inom ramen för en förberedande inlägga till ett ordinarie civilmål.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Betalningsföreläggandet är obligatoriskt i Österrike för krav på upp till det angivna taket.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Betalningsföreläggande kan inte användas om svaranden är bosatt eller stadigvarande vistas utomlands eller har sitt säte i utlandet. I sådana fall ska anspråket göras gällande inom ramen för det ordinarie civilmålsförfarandet. På grundval av stämningen kommer domstolen antingen att uppmana svaranden att inom en frist på fyra veckor ge in ett svaromål eller fastställa en tidpunkt för förhandling i målet.

För verkställande av betalningskrav gentemot svarande med hemvist i en annan medlemsstat står frivilligt det europeiska betalningsföreläggandet till förfogande.

1.2 Behörig myndighet

Om betalningsanspråket gäller ett belopp på upp till 15 000 euro (sedan den 1 januari 2013) ska talan väckas vid en distriktsdomstol (*Bezirksgericht*). Krav på över 15 000 euro ska i princip tas upp i förstainstansrätten (*Gerichtshöfen erster Instanz*) såvida de inte undantagsvis faller under distriktsdomstolarnas särskilda behörighet.

Behörigheten i nationella förfaranden om betalningsföreläggande omfattas av de allmänna bestämmelserna, och det finns således inga särskilda behörighetsregler i fråga om betalningsföreläggande. Upplysningar om behörighetsreglerna i Österrike finner du under rubriken "Domstolarnas behörighet". Information om vilken domstol som är behörig för ett specifikt civilmål finner du på österrikiska justitieministeriets webbplats genom att klicka på "[eGovernment](#)" och sedan "Gerichtssuche".

Wiens distriktsdomstol för handelsrättsliga mål (*Bezirksgericht für Handelssachen Wien*) har ensam behörighet att ta upp europeiska betalningsförelägganden.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ansökningar om betalningsföreläggande ska ges in i standardiserad form. I Österrike används olika formulär för betalningsföreläggande, beroende på om det är fråga om ett ordinarie betalningsföreläggande, ett arbetsrättsligt betalningsföreläggande eller ett europeiskt betalningsföreläggande. Formulären kan laddas ned från österrikiska justitieministeriets webbplats under "[Bürgerservice](#)" eller fyllas in online.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Om anspråket gäller ett belopp på över 5 000 euro ska käranden vara företräd av en advokat när ansökan ges in. Detta gäller inte mål som oavsett tvisteföremålets värde faller under distriktsdomstolarnas behörighet. I detta fall är skyldigheten att anlita advokat relativt (*relative Anwaltpflicht*), dvs. parterna har rätt att föra sin egen talan, men om vederbörande vill att någon ska företräda honom eller henne, måste detta uppdrag utföras av en advokat. Vid europeiska betalningsförelägganden finns det inte någon skyldighet att anlita advokat.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Kraven på vad en ansökan om betalningsföreläggande ska innehålla skiljer sig i princip inte från vad som gäller för stämningsansökningar i ordinarie förfaranden. Vid ansökningar om betalningsföreläggande behöver käranden emellertid inte ange vilken rättsregel han eller hon grundar sitt anspråk på. De omständigheter som åberopas till stöd för kravet måste dock vara tillräckligt detaljerat beskrivna för att kravet ska kunna individualiseras, så att domstolen kan sluta sig till vad käranden yrkar (ansökan måste vara följdriktig).

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

I Österrike ställs i princip inga krav på bevisning i förfaranden om betalningsföreläggande. Framläggande av skriftlig bevisning för det relevanta kravet är således inte en förutsättning för att ge in en ansökan om betalningsföreläggande. Om käranden försöker utverka ett beslut om betalningsföreläggande genom oriktiga eller ofullständiga uppgifter i ansökan, kan han eller hon straffas med böter enligt en straffbestämmelse i den österrikiska civilprocesslagen.

1.4 Avvisning

Domstolen gör endast en summarisk prövning av ansökan. Den kontrollerar inte omständigheterna i sak, utan enbart om det finns grund för yrkandet i rättsligt hänseende (ansökans följdriktighet). Om ansökan uppfyller kraven i fråga om form och innehåll (det vill säga om den innehåller ett bestämt yrkande, en beskrivning av de påstådda faktiska omständigheter som yrkandet kan härledas ur, en redogörelse för den bevisning som åberopas och uppgifter som kan ligga till grund för att fastställa behörig domstol samt om anspråket är tillräckligt individualiserat), utfärdar domstolen ett betalningsföreläggande. I den österrikiska civilprocesslagen föreskrivs ingen möjlighet till formell avvisning av en ansökan om betalningsföreläggande. Om domstolen kommer fram till att förutsättningarna för att utfärda ett betalningsföreläggande inte är uppfyllda avvisar den inte ansökan, utan inleder på eget initiativ ett ordinarie

tvistemålsförfarande. Om det endast är vissa formkrav som inte är uppfyllda kan domstolen inleda ett rättelseförfarande, varigenom käranden uppmanas att korrigera bristerna i fråga.

1.5 Överklagande

Eftersom den österrikiska civilprocesslagen inte anger någon möjlighet att avvisa en ansökan om betalningsföreläggande, utan domstolen automatiskt beslutar att ansökan ska prövas enligt det ordinarie tvistemålsförfarandet, blir frågan om överklagande irrelevant.

1.6 Bestridande

Fristen för att bestrida ett beslut om betalningsföreläggande är fyra veckor och börjar löpa samma dag som betalningsföreläggandet delges svaranden. Den kan förkortas eller förlängas av domstolen.

Bestridanden av ett betalningsföreläggande som utfärdats av en allmän domstol i första instans (vid krav som gäller 15 000 till 75 000 euro) ska uppfylla samma innehållsmässiga krav som ett svaromål. Ett bestridande ska således innehålla ett bestämt yrkande samt de sakförhållanden och omständigheter som svaranden grundar sitt bestridande på. Det ska också omfatta den bevisning som svaranden åberopar till stöd för sina påståenden. I förfarandet inför allmän domstol i första instans måste den som bestrider ett betalningsföreläggande företrädas av en advokat.

I förfaranden inför en distriktsdomstol (vid ett krav på högst 15 000 euro, eller 75 000 euro om domstolen har särskild behörighet) är det inte obligatoriskt för den som vill bestrida ett betalningsföreläggande att företrädas av en advokat. Det är tillräckligt att svaranden i en undertecknad inlägga meddelar den domstol som har utfärdat betalningsföreläggandet att han eller hon vill bestrida betalningsföreläggandet. Svaranden behöver inte, som i förfarandet vid allmän domstol i första instans, motivera sitt bestridande. Svaranden kan också framföra sitt bestridande muntligen vid den domstol som har utfärdat betalningsföreläggandet eller vid distriktsdomstolen på den plats där han eller hon är bosatt.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden ger in ett bestridande inom den fastställda fristen, sätts betalningsföreläggandet ur spel och domstolen övergår automatiskt till det ordinarie tvistemålsförfarandet. Därefter blir innehållet i stämningen och invändningarna mot denna föremål för förhandling i domstolen.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

I Österrike handläggs frågor om betalningsföreläggande endast i ett steg (en instans). Om den svarande inte bestrider betalningsföreläggandet eller inte gör detta i tid verkställs betalningsföreläggandet utan att käranden behöver vidta några ytterligare åtgärder. I lagen föreskrivs inte någon förnyad prövning (i andra instans).

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Domstolen bekräftar på eget initiativ att betalningsföreläggandet kan verkställas. Med stöd av en verkställbar kopia av betalningsföreläggandet kan käranden inleda verkställighetsförfarandet mot svaranden.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

I Österrike är enda sättet att angripa ett betalningsföreläggande att ge in ett bestridande. Svaranden har ingen annan möjlighet till förnyad prövning än denna. Beslutet om rättegångskostnader i förfarandet om betalningsföreläggande kan bestridas av såväl käranden som svaranden inom 14 dagar från delgivningen (*Kostenrekurs*). Svaranden kan när som helst åberopa allvarliga brister i delgivningen av handlingen genom att ge in en ansökan om upphävande av bekräftelsen av verkställbarhet. Om svaranden på grund av oundvikliga och oförutsebara omständigheter har förhindrats att ge in ett bestridande i rätt tid kan han eller hon inom 14 dagar från hindrets undanröjande ansöka om återställande av försutten tid.

Senaste uppdatering: 11/03/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.